

**FÖRVALTNINGSRÄTTEN
I MALMÖ**
Migrationsdomstolen
Avdelning 5

BESLUT
2014-10-01
Meddelat i Malmö

Mål nr
UM 3466-14

KLAGANDE

Sekretess, se bilaga 2

Ombud: advokaten Ulf Öberg och EU-advokaten David Loveday
Advokatfirman Öberg & Associés AB
Box 2098
103 13 Stockholm

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenheten Malmö
Box 3081
200 22 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut, se bilaga 1

SAKEN

Uppehållstillstånd

MIGRATIONSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Migrationsdomstolen undanröjer Migrationsverkets beslut i den del det avser uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 1 § utlänningslagen.

Migrationsdomstolen avvisar överklagandet i den del det avser uppehållstillstånd enligt 5 kap. 2 § utlänningslagen.

Migrationsdomstolen upphäver Migrationsverkets beslut i den del det avser uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen och visar målet åter till Migrationsverket i denna del för fortsatt handläggning.

Dok.Id 116640

Postadress
Box 4522
203 20 Malmö

Besöksadress
Kalendegatan 6

Telefon
040-35 35 00
E-post: forvaltningsrattenimalmo@dom.se

Telefax
040-97 24 90

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00-16:00

Migrationsdomstolen beslutar att sekretessbestämmelsen i 21 kap. 5 § of-
fentlighets- och sekretesslagen (2009:400) ska fortsätta vara tillämplig på
de uppgifter som framgår av bilaga 2 till detta beslut.

YRKANDEN M.M.*Yrkanden*

Klaganden yrkar dels att migrationsdomstolen upphäver Migrationsverkets beslut och att målet visas åter till Migrationsverket för en materiell prövning i sak, dels att domstolen upphäver Migrationsverkets eventuella aktiva eller passiva beslut att inte pröva hans rätt till uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 2 § utlänningslagen, alternativt verkets eventuella beslut att inte bevilja honom tillstånd på den grunden.

Migrationsverket anser att överklagandet ska avslås.

*Utveckling av talan*Klaganden

Han har, tillsammans med övriga tolkar som tjänstgjort för den svenska försvarsmakten i Afghanistan, ansökt om uppehållstillstånd. I första hand grundar sig ansökan på bestämmelsen i 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen och i andra hand på Sveriges förpliktelser gentemot tolkarna enligt Europakonventionen. En del av tolkarna har beviljats uppehållstillstånd enligt 5 kap. 2 § utlänningslagen, men något sådant beslut har på för honom okända grunder inte fattats beträffande honom. Han vet alltså inte om svensk utlandsmyndighet beslutat att inte presentera honom för vidarebosättning i Sverige, om Försvarsmakten underlåtit att uppmärksamma en utlandsmyndighet på hans situation, om Försvarsmakten underlåtit att göra en individuell riskbedömning rörande honom eller om Försvarsmakten efter genomförd säkerhetsprövning i samband med att personal avvecklats vid insatsen i Afghanistan haft invändningar om pålitligheten ur säkerhets synpunkt mot honom.

I juli 2012 överlämnade han, och övriga tolkar, en formell ansökan om skydd i Sverige till Sveriges ambassadör i Afghanistan. Denna ansökan har inte behandlats som en giltig ansökan av Migrationsverket. Det skedde först i december 2013 när hans och övriga tolkars ombud anmälde sig hos verket. Migrationsverkets uppfattning att han och övriga tolkar inte kunde identifieras innan dess är felaktig. Om så var fallet borde Migrationsverket ha begärt komplettering. De svenska beskickningarna i Afghanistan är behöriga att ta emot en sådan ansökan som är aktuell. Eftersom ansökan getts in till en sådan svensk beskickning som enligt 4 kap. 20 § utlänningsförordningen var behörig att ta emot ansökan, ska den prövas i sak. I vart fall uppställs i utlänningslagstiftningen inte något obligatoriskt formellt krav att ansökningar om uppehållstillstånd från utlandet måste ges in till en viss beskickning.

Om uppehållstillstånd kan beviljas honom som ett sätt att uppfylla Sveriges förpliktelser enligt Europakonventionen har Migrationsverket befogenhet och skyldighet att pröva saken i hans ärende och bevilja uppehållstillstånd. Detta gäller även om det i utlänningslagen inte finns någon bestämmelse som omfattar just hans situation. Migrationsverket har i det överklagade beslutet helt ignorerat frågan om Europakonventionens tillämplighet. Det är ostridigt att han inte har rätt till asyl eller uppehållstillstånd enligt 4 kap. 1, 2 eller 2 a §§ jämfört med 5 kap. 1 § utlänningslagen. Han har därför uttryckligen avstått från att åberopa dessa bestämmelser.

Europakonventionen förutsätter inga formella krav innan Migrationsverkets skyldighet att pröva ansökningar om skydd uppstår. Sverige ska i vart fall anses ha ett orsaksansvar för hans skyddsbehov och han står under Sveriges jurisdiktion enligt artikel 1 i Europakonventionen. Frågan om jurisdiktion förutsätter en granskning av alla relevanta faktiska omständigheter. Det är därför inte lämpligt eller ens möjligt för Migrationsverket att

avslå grunden om uppehållstillstånd enligt Europakonventionen utan att alla faktiska omständigheter i hans ärende ordentligt utretts.

Migrationsverket

Klaganden befinner sig inte i Sverige som skyddssökande. Han har inte heller presenterats av UNHCR eller svensk beskickning inom ramen för s.k. vidarebosättning. Vidare är begäran om uppehållstillstånd inte inlämnad via en svensk beskickning där även ansökningsavgift i förekommande fall betalas.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Utgångspunkter för migrationsdomstolens prövning

Ramen för migrationsdomstolens prövning i detta mål är begränsad till att avse frågor som rör uppehållstillstånd. Migrationsverket har i det överklagade beslutet avslagit klagandens ansökan om sådant tillstånd på formella grunder. Någon prövning i sak har alltså inte gjorts. Vad domstolen har att ta ställning till är därför vilka bestämmelser i utlänningslagen (2005:716) som kan vara tillämpliga i klagandens fall och om en sakprövning enligt dessa bestämmelser är möjlig med hänsyn till omständigheterna i målet. Av betydelse för bedömningen är också om Europakonventionen¹ medför att Sverige som stat har ett ansvar för att säkerställa att klaganden inte utsätts för en kränkning av de fri- och rättigheter som följer av konventionen och vad det i så fall innebär för den fortsatta prövningen såvitt gäller uppehållstillstånd. Domstolen måste därför ta ställning till om Europakonventionen är tillämplig i klagandens fall, om Sverige har ett ansvar gentemot honom och – i så fall – hur långt detta ansvar sträcker sig. Domstolen kan

¹ Den europeiska konventionen av den 4 november 1950 angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. Konventionen gäller sedan 1995 som lag i Sverige, se SFS 1994:1219.

dock inte uttala sig om eller pröva andra tänkbara lösningar än uppehållstillstånd i en sådan situation.

Migrationsdomstolen prövar först Europakonventionens tillämplighet m.m. och därefter om de tillståndsgrunder som åberopats av klaganden eller prövats i Migrationsverkets beslut är tillämpliga i hans fall.

Europakonventionens tillämplighet i klagandens fall

Sverige har sedan 2002 bidragit till ISAF, *International Security Assistance Force*, i Afghanistan som etablerades genom FN:s säkerhetsråds resolution 1386 (2001). Den svenska insatsen inleddes i området runt Kabul, men kom 2004 att flyttas till Mazar-e-Sharif under ledning av Storbritannien. 2006 övertog Sverige ledarskapet i Mazar-e-Sharif, vilket också innebar ett säkerhetsansvar för fyra provinser i norra Afghanistan. Detta ansvar har successivt lämnats över till afghanska myndigheter och sedan maj 2014 har Sverige inte längre något säkerhetsansvar.

Klaganden är afghansk medborgare med hemvist i Afghanistan. Han har arbetat som tolk för den svenska ISAF-styrkan. På grund av denna tjänstgöring menar klaganden att han riskerar att utsättas för skyddsgrundande behandling av bl.a. talibansympatisörer och att afghanska myndigheter inte kan skydda honom. Han gör i målet gällande att Sverige som stat har en skyldighet enligt Europakonventionen att garantera honom skydd. Detta eftersom han genom sitt arbete för den svenska ISAF-styrkan står under Sveriges jurisdiktion enligt Europakonventionen samt att det finns ett orsakssamband mellan arbetet och hans behov av skydd sedan den svenska insatsen upphört.

Av artikel 1 i Europakonventionen framgår att det grundläggande syftet med konventionen är att säkerställa att var och en som befinner sig inom

en konventionsstats jurisdiktion kommer i åtnjutande av de fri- och rättigheter som definieras i konventionen. Rätt till asyl är inte en sådan fri- och rättighet (se t.ex. Europadomstolens dom den 12 januari 2012 i målet *Hirsi Jamaa m.fl. mot Italien* [stor kammare], p. 113). Däremot anges i konventionen exempelvis rätten till livet, rätten att inte bli utsatt för tortyr eller omänsklig eller förnedrande behandling samt rätten till frihet och säkerhet. Av Europadomstolens praxis framgår att konventionsstaterna har ett ansvar att försäkra sig om att en utvisning eller utlämning av en utlänning inte resulterar i ett brott mot konventionen. En noggrann utredning och bedömning måste göras av om det finns en konkret risk för att utlänningen vid ett återvändande riskerar att utsättas för tortyr eller annan omänsklig behandling. Om utredningen utmynnar i att en sådan risk föreligger får ett avlägsnande inte ske (ibid., p. 114). Utredningen ska omfatta såväl den allmänna säkerhetsituationen i landet som den enskildes personliga situation (p. 117).

Begreppet ”jurisdiktion” avser i första hand konventionsstatens territorium. Europadomstolen har emellertid slagit fast att en stat i särskilda undantagsfall (”exceptional cases”) har ett ansvar för att säkerställa att brott mot konventionen inte sker utanför statens territoriella gränser (s.k. extraterritoriell jurisdiktion, se t.ex. domstolens beslut den 12 december 2001 i målet *Banković m.fl. mot Belgien m.fl.* [stor kammare], p. 67). Ett sådant undantagsfall har definierats som att en konventionsstat, till följd av ett militärt ingrepp (lagligt eller olagligt), utövar effektiv kontroll över ett område utanför dess territorium (se t.ex. dom den 7 juli 2011 i målet *Al-Skeini m.fl. mot Storbritannien* [stor kammare], p. 138). I en sådan situation saknar det betydelse om konventionsstatens kontroll utövas direkt genom dess militära styrka eller genom en underordnad lokal myndighet. Av betydelse för bedömningen av om en stat utövar effektiv kontroll över ett område utanför dess territorium är särskilt styrkan i dess militära närvaro i området, men även hur dess militära, ekonomiska och politiska stöd till de

lokala underordnade myndigheterna ger konventionsstaten inflytande och kontroll över området (ibid, p. 139).

Som tidigare angetts har Sverige, inom ramen för ISAF, haft säkerhetsansvar för fyra provinser i norra Afghanistan mellan 2006 och maj 2014. I målet saknas närmare utredning som visar på vilket sätt Sverige haft kontroll över dessa provinser eller hur denna kontroll varierat över tiden.

Prövningen i målet omfattar emellertid inte om envar som vistats i provinserna under dessa år befunnit sig inom Sveriges jurisdiktion, utan är begränsad till att endast avse klaganden. **Migrationsdomstolen bedömer att Sverige, genom sitt säkerhetsansvar och den koppling som funnits till klaganden genom hans tjänstgöring som tolk, haft effektiv kontroll över honom och att klaganden därmed befunnit sig inom Sveriges jurisdiktion.** Det innebär i sin tur att Sverige under den tid som jurisdiktionen varit haft ett ansvar för att säkerställa att hans konventionsenliga fri- och rättigheter inte kränkts.

Det svenska säkerhetsansvaret har numera helt upphört. Således kan Sverige inte längre anses ha effektiv kontroll över någon del av Afghanistan och därmed inte heller jurisdiktion i Europakonventionens mening. Frågan är då om Sverige nu har ett ansvar, och i så fall vilket, för att förhindra eventuella kränkningar som klaganden kan komma att utsättas för p.g.a. sin tjänstgöring.

I de avgöranden från Europadomstolen som gäller extra-territoriell jurisdiktion har varit fråga om situationer där den påstådda kränkningen skett under tid då konventionsstaten haft sådan jurisdiktion eller där en utlänning ska avlägnas från en konventionsstat och hävdar att hans eller hennes konventionsenliga fri- och rättigheter riskerar att kränkas i den mottagande staten. I förevarande fall är situationen en annan. Klaganden befinner sig i sitt hemland Afghanistan där han har befunnit sig hela tiden. Den påstådda

riskan för kränkning avser tid efter det att Sveriges jurisdiktion upphört. Att jurisdiktionen upphört har sin grund i att den militära insatsen inte längre bedrivs på ett sådant sätt att Sverige har effektiv kontroll över någon del av Afghanistan. Klaganden har inte hindrats vid Sveriges gränser och har inte heller förts till ett annat land. Detta till trots finner migrationsdomstolen att Sverige alljämt har ett ansvar i konventionens mening gentemot klaganden. Domstolens bedömning grundar sig i det förhållandet att det uppgivna skyddsbehovet har sin grund i hans tjänstgöring som tolk för den svenska styrkan och att behovet konkretiserats när tjänstgöringen, och det skydd som därigenom getts av Sverige på plats, upphört. Ett närliggande exempel, som ger stöd för bedömningen, är det tidigare omnämnda målet Hiirsi Jamaa m.fl. mot Italien. I det målet hade utomeuropeiska migranter stoppats av den italienska kustbevakningen på internationellt vatten, inom den maltesiska sjöräddningsregionen, och återförts till Libyen. Trots att migranterna således aldrig befunnit sig på Italiens fysiska territorium eller ens landets territorialvatten ansågs migranterna ha befunnit sig inom Italiens jurisdiktion och Italien var som stat ansvarig för de kränkningar som de utsatts för efter återförandet.

Sammanfattningsvis är det migrationsdomstolens slutsats att Sverige enligt Europakonventionen har ett ansvar för att säkerställa att klagandens fri- och rättigheter inte kränks till följd av hans tjänstgöring som tolk, även sedan den svenska jurisdiktionen upphört. Det betyder att svenska myndigheter måste göra en sådan noggrann utredning och bedömning av hans behov som berörts ovan. Om det bedöms finnas en konkret risk har ansvariga myndigheter därutöver att ta ställning till hur denna risk kan elimineras. Detta kan ske genom att uppehållstillstånd beviljas, men även andra åtgärder i hemlandet eller annat land kan övervägas.

Domstolen övergår därefter till att pröva vilka bestämmelser i utlänningslagen som skulle kunna tillämpas i ett fall som detta för att – genom uppe-

hållstillstånd – förhindra en eventuell kränkning av klagandens fri- och rättigheter. Först kan konstateras att uppehållstillstånd inte kan ges med stöd av 5 kap. 1 § utlänningslagen, eftersom klaganden inte befinner sig i Sverige (se t.ex. UN 310-97 och JO 2003/04 s. 182). Det ligger därför närmast till hands att pröva frågan om tillstånd med utgångspunkt i regleringen enligt 5 kap. 2 § utlänningslagen, se vidare nedan. Enligt domstolens mening är det därutöver tänkbart att risken för en kränkning tillåts påverka de bedömningar som ska göras inom ramen för andra tillståndsgrunder, såsom t.ex. anknytning enligt 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen.

Uppehållstillstånd p.g.a. skyddsskäl enligt nationella bestämmelser

Migrationsdomstolen har nyss konstaterat att klaganden inte kan beviljas uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen, eftersom han inte befinner sig här i landet. Detta har klaganden själv vidgått i yttrande som getts in till Migrationsverket, där han anger att bestämmelserna i 4 kap. 1, 2 och 2 a §§ samt 5 kap. 1 § utlänningslagen inte är tillämpliga i hans ärende. Mot denna bakgrund avstod han uttryckligen från att åberopa dessa bestämmelser och åberopade andra grunder för varför han skulle beviljas uppehållstillstånd i Sverige. Vid sådant förhållande borde Migrationsverket inte ha tagit ställning till om hans ansökan kunde prövas utifrån nämnda bestämmelser. Verkets beslut ska därför undanröjas i den del det avser uppehållstillstånd enligt 5 kap. 1 § utlänningslagen.

Uppehållstillstånd p.g.a. vidarebosättning

Av bestämmelsen i 5 kap. 2 § utlänningslagen framgår att uppehållstillstånd ska ges till en utlänning som tagits emot i Sverige inom ramen för ett beslut som regeringen har meddelat om överföring av skyddsbehövande till Sverige (vidarebosättning).

Den aktuella bestämmelsen reglerar den situationen att en utlänning tagits emot av Sverige för vidarebosättning inom ramen för den s.k. flyktingkvoten. Sådana utläningar beviljas uppehållstillstånd av Migrationsverket utan någon närmare prövning. Före införandet av 2005-års utlänningslag skedde detta utan stöd i någon uttrycklig lagbestämmelse.

Ett mottagande inom ramen för flyktingkvoten sker normalt i samverkan med FN:s flyktingkommissarie (jfr skr. 2013/14:73 s. 28). Systemet ger dock även utrymme för vidarebosättning efter förslag från t.ex. svenska utlandsmyndigheter. Det är emellertid inte fråga om ett förfarande där en enskild utlänning kan ansöka om att beviljas vidarebosättning och på grund därav uppehållstillstånd. Några beslut i sak som är överklagbara fattas inte av Migrationsverket (jämför 14 kap. utlänningslagen). Därav följer att frågor rörande vidarebosättning inte omfattas av migrationsdomstolens behörighet. Till följd härav ska överklagandet avvisas i denna del. Domstolen vill ändå framhålla vad som tidigare anförts om den skyldighet Sverige som stat har enligt Europakonventionen för att utreda och bedöma det uppgivna skyddsbehovet.

Uppehållstillstånd med stöd av 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen

Enligt 5 kap. 3 a § tredje stycket 3 utlänningslagen får, när det finns synnerliga skäl, uppehållstillstånd beviljas en utlänning som på annat sätt har särskild anknytning till Sverige. Bestämmelsen är en undantagsreglering och är tänkt att kunna tillämpas som en ventil (prop. 2004/05:170 s. 183f.). Exempel på situationer när särskild anknytning kan anses ha uppkommit är då en utlänning haft en längre tids anställning på ett svenskt fartyg, i ett svenskt rederi, vid ett svenskt företag utomlands eller inom ramen för internationellt utbyte.

Migrationsverket har avslagit klagandens ansökan redan på den grunden att ansökan lämnats in till Migrationsverket i Sverige, som enligt verket inte är behörig myndighet. Enligt verket skulle ansökan istället ha lämnats in till svensk beskickning utomlands (jfr 4 kap. 20 § utlänningsförordningen [2006:97]) där en ansökningsavgift ska betalas.

Klaganden har i målet gjort gällande att han redan sommaren 2012 lämnat in en ansökan om uppehållstillstånd till behörig svensk beskickning i Afghanistan. Migrationsdomstolen konstaterar dock att den skrivelse som getts in endast berör frågor om uppehållstillstånd/asyl p.g.a. skyddsbehov och inte uppehållstillstånd på sådan grund som avses i 5 kap. 3 a § utlänningslagen. Utan att ta ställning till om skrivelsen i övrigt uppfyller minimikraven för en ansökan eller om Migrationsverket på något sätt brustit i sin utrednings- och serviceskyldighet, bedömer domstolen att ett ärende om uppehållstillstånd på aktuell grund inte kan anses ha anhängiggjorts genom skrivelsen. Det är således först genom den ansökan som senare getts in genom ombud till Migrationsverket som ärendet formellt anhängiggjorts. Frågan är då om det förhållandet att ansökan getts in i Sverige utgör anledning att avslå densamma.

Migrationsöverdomstolen har i MIG 2011:1, som avsåg en ansökan om anknytning som hade sin grund i det s.k. familjeåterföreningsdirektivet, funnit att Migrationsverket inte borde ha avslagit en ansökan på den grunden att den lämnats in till fel utlandsmyndighet. I avgörandet framhåller Migrationsöverdomstolen förvisso att en utredning bäst låter sig göras i sökandens hemland eller det land där han eller hon annars är stadigvarande bosatt. Även om ansökan lämnas in i ett annat land måste emellertid Migrationsverket göra en materiell prövning av ansökan på den utredning som går att förebringa, varvid den enskilde står risken av att en fullgod utredning inte kan ske där.

Den anknytning som nu åberopas har inte sin grund i familjeåterföreningsdirektivet. Enligt migrationsdomstolens mening saknar dock detta förhållande betydelse för hur bestämmelsen i 4 kap. 20 § utlänningsförordningen ska tolkas (jfr referatrubriken som endast anger ”En ansökan om uppehållstillstånd...”). Migrationsverket har därför inte haft fog för att avslå klagandens ansökan på denna grund. Vad gäller verkets invändning att ansökningsavgift inte betalats följer av 8 kap. 4 § utlänningsförordningen jämfört med 11 § avgiftsförordningen (1992:191) att denna invändning kan göras gällande som prövningshinder först sedan klaganden förelagts att betala fastställd avgift inom viss tid, vid äventyr att ansökan annars avvisas. Eftersom så inte skett ska det överklagade beslutet upphävas i denna del, och målet visas åter till Migrationsverket för fortsatt handläggning.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 3 (DV 3110)

Ulrika Geijer
chefsrådman

Fredrik Löndahl
rådman

I avgörandet har även nämndemännen Kjell Dahlin, Marita Tuveesson och Marie Weibull-Kornias deltagit. Rätten är enig.

, male, Afghanistan

BESLUT

Migrationsverket avslår din ansökan om uppehållstillstånd.

Skäl för beslutet

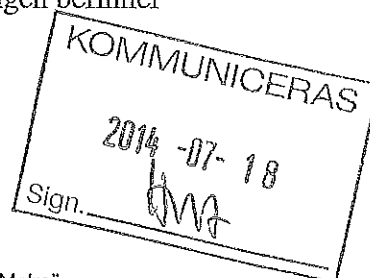
Bakgrund

Du har, genom ditt ombud, ansökt om uppehållstillstånd och återopat skyddsskäl mot Afghanistan. Du befinner dig för närvarande i Afghanistan. I yttrande den 17 april 2014 har ditt ombud utökat din grund för ansökan till att även omfatta uppehållstillstånd grundat på särskild anknytning till Sverige med stöd av 5 kap 3 a § 3 st. 3 p. utlänningslagen och som stöd för detta bl.a. återopat förarbetena till utlänningslagen samt Europadomstolens praxis.

Bedömning

Ansökan om uppehållstillstånd grundat på skyddsbehov
För det internationella skyddet av flyktingar ansvarar världens stater och FN:s flyktingkommissarie, UNHCR. Skyddet regleras i internationella överenskommelser, av vilka de viktigaste är 1951 års FN-konvention angående flyktingars rättsliga ställning och 1967 års FN-protokoll angående flyktingars rättsliga ställning. Protokollet innehåller i princip en förbindelse att tillämpa bestämmelserna i konventionen utan de begränsningar i tid och rum som återfinns i konventionen. Både 1951 års konvention och 1967 års protokoll är juridiskt bindande för avtalsslutande stat. Sverige har anslutit sig till såväl konventionen som protokollet.

Konventionens skyddsregler gäller dock situationen då flyktingen befinner

sig i skydds- eller ansökningslandet och kan av flyktingen inte åberopas i andra situationer. Även i övrigt finns i konventionen en rad artiklar vars tillämpning förutsätter att flyktingen finns i skyddslandet.

Detsamma gäller bestämmelser i den svenska utlänningslagstiftningen (se 4 kap. 1 – 2 a § utlänningslagen (2005:716)).

Ansökan om uppehållstillstånd grundat på annan särskild anknytning till Sverige

Av 4 kap 20 § utlänningsförordningen (2006:97) framgår att en ansökan om uppehållstillstånd av en utlänning som inte befinner sig i Sverige ges in till och utreds av en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat i hemlandet eller i det land där utlänningen annars är stadigvarande bosatt. En ansökan om uppehållstillstånd av en utlänning som vistas i Sverige ges in till Migrationsverket.

Eftersom du inte befinner dig i Sverige är Migrationsverket inte behörig myndighet för att emotta, utreda och pröva din ansökan om uppehållstillstånd.

Sammantaget medför ovan nämnda bestämmelser att din ansökan inte kan tas upp till materiell prövning. Ansökan om uppehållstillstånd ska därför avslås.

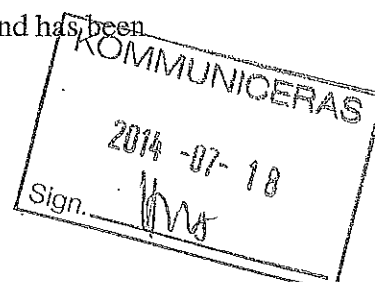
Decision

The Swedish Migration Board has rejected your application for residence permit.

The 1951 Convention Relating to the Status of Refugees is the key legal document in defining who is a refugee, their rights and the legal obligations of States. The 1967 Protocol Relating to the Status of Refugees removed geographical and temporal restrictions from the 1951 Convention. Sweden is party to the both the convention and the protocol.

However according to the Swedish refugee- and immigration law, any asylum application filed from abroad will be rejected since the regulation aims at asylum seekers who are filing their application at a Migration Board office in Sweden or at the border police when entering the country. An application for residence permit based on other grounds - such as special connection to Sweden - must be filed at a Swedish Embassy or Consulate. The Migration Board is not able to handle such an application unless the Swedish Embassy or Consulate has received the application and handed it over to the Migration Board.

Your application can therefore not be handled on the merits and has been rejected.

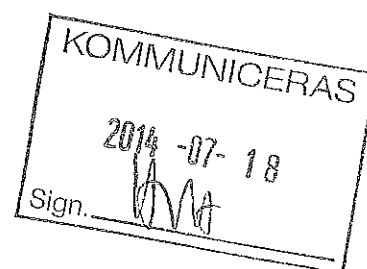
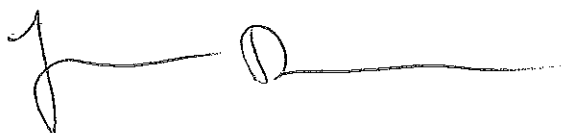

Information

For further information regarding residence permit in Sweden you can contact the nearest Swedish embassy or consulate or visit the homepage www.swedenabroad.com or www.migrationsverket.se

Beslutsfattare

Jessika Dorme

Överklagande

Du kan överklaga detta beslut hos Förvaltningsrätten i Malmö, Migrationsdomstolen. Ditt överklagande ska vara skriftligt och måste ha kommit in till Migrationsverket inom tre veckor från den dag då du fick del av beslutet.

Så här gör du

- Skriv vilket beslut du överklagar och hur du vill ha det ändrat.
- Skriv ditt namn, personnummer, postadress och telefonnummer.
- Underteckna brevet med ditt namn. Om du har ett ombud som hjälper dig att överklaga kan ombudet underteckna brevet. Ombudet ska i så fall skicka med en fullmakt.
- Skicka överklagandet till Migrationsverket, Asylprövningsenhet 1 Malmö, Box 3147, 200 22 Malmö.

Migrationsverket överlämnar överklagandet till Förvaltningsrätten i Malmö, Migrationsdomstolen om verket inte ändrar beslutet så som du vill.

Appeal

An appeal can be made within three weeks of the date on which the applicants receives the decision. The appeal is sent to the Migration Board. If the Board does not change the decision in line with the request the appeal will be forwarded to the Migration Court at the County Administrative Court in Malmö.

Address: Migrationsverket, Asylprövningsenhet 1 Malmö, Box 3147, 200 22 Malmö

Dokumentid:

HUR MAN ÖVERKLAGAR - MIGRATIONSMÅL

Den som vill överklaga migrationsdomstolens dom/beslut ska skriva till Kammarrätten i Stockholm, Migrationsöverdomstolen.

Skrivelsen ska dock skickas eller lämnas till förvaltningsrätten, migrationsdomstolen.

Överklagandet ska ha kommit in till förvaltningsrätten **inom tre veckor** från den dag domen/beslutet meddelades. Om domen/beslutet inte har meddelats vid muntlig förhandling och det inte heller vid en sådan förhandling har tillkännagetts när domen/beslutet kommer att meddelas, ska dock överklagande från utlänningen ha kommit in inom tre veckor från den dag då han eller hon fick del av domen/beslutet.

Om sista dagen för överklagande infaller på lördag, söndag eller annan allmän helgdag, midsommarafton, julafton eller nyårsafton räcker det att skrivelsen kommer in nästa vardag.

Dom/beslut om förvar eller uppsikt överklagas på samma sätt. Ett sådant beslut får överklagas utan samband med ärendet i övrigt. Överklagandet är inte begränsat till viss tid.

Prövningstillstånd

För att ett överklagande ska kunna tas upp till prövning i kammarrätten fordras att prövningstillstånd meddelas. Prövningstillstånd meddelas om det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas eller det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet.

Om förvaltningsrätten beslutat om förvar i annat fall än efter överklagande av förvarsfrågan krävs inte prövningstillstånd vid överklagandet till kammarrätten.

Om prövningstillstånd inte meddelas i ett mål där sådant krävs står förvaltningsrättens dom/beslut beslut fast. Det är därför viktigt att det klart och tydligt framgår av överklagandet till kammarrätten varför man anser att prövningstillstånd bör meddelas.

Skrivelsen med överklagande ska innehålla

1. Klagandens personnummer, postadress, e-postadress och telefonnummer till bostaden och mobiltelefon. Adress och telefonnummer till klagandens arbetsplats ska också anges samt eventuell annan adress där klaganden kan nås för delgivning. Om dessa uppgifter har lämnats tidigare i målet – och om de fortfarande är aktuella – behöver de inte uppges igen. Om klaganden anlitar ombud, ska ombudets namn, postadress, e-postadress, telefonnummer till arbetsplatsen och mobiltelefonnummer anges. Om någon person- eller adressuppgift ändras, ska ändringen utan dröjsmål anmälas till kammarrätten.
2. den dom/beslut som överklagas med uppgift om förvaltningsrättens namn, målnummer samt dagen för beslutet,
3. de skäl som klaganden anger till stöd för en begäran om prövningstillstånd,
4. den ändring av förvaltningsrättens dom/beslut som klaganden vill få till stånd,
5. de bevis som klaganden vill åberopa och vad han/hon vill styrka med varje särskilt bevis.

Adressen till förvaltningsrätten, migrationsdomstolen framgår av domen/beslutet.